

der fra Statsbanernes Side var forøvet Uret mod en Borger, og i saa Fald at søge denne Uret gjort god igen og de skyldige draget til Ansvar.

Til Motivering af Forespørgselen gav Forespørgeren en Fremstilling af Sagens Historie i store Træk:

I Maj 1924 traf Fabrikant Harry Jacobsen Aftale med De danske Statsbaner om Leje af en Statsbanerne tilhørende Grund, beliggende ved Østerport Station. Aftalen var baseret paa et af Generaldirektoratet fremsendt Tilbud, der var udarbejdet efter forudgaaende Forhandlinger, og Tilbudet var vedlagt en Bygningstegning og en Arealplan. Ved Kontraktens Underskrift blev der ikke, som det er almindelig Coutume, udleveret Underskriveren en Kontraktgenpart. Da Fabrikant Jacobsen havde paabegyndt sin Bygning, viste det sig imidlertid, at en Benzinkiosk, der tilhørte en anden af Statsbanernes Lejere, Grosserer Jarmund, ragede ca. 2½ m ind paa Jacobsens Grund, og da Jacobsen fik udleveret sin Kontraktgenpart, fremgik det heraf, at Arealplanen ikke blot var en anden end den, han havde kontraheret med Banerne om, men at den yderligere var raderet netop paa det Sted, hvor Benzinkiosken laa, saa at den viste Kiosken liggende inde paa et Stykke af det til Jacobsen udlejede Areal; ogsaa Hovedkontraktens Arealplan, der var den samme som Arealplanen i Genparten, viste sig at være raderet. Banerne nægtede dog at have gjort sig skyldig i nogen Fejl, endsige nogen Ombygning eller ulovlig Radering, og da Bygningsentreprenøren truede med at standse Byggeriet, havde Jacobsen ingen anden Udvej end at flytte Benzinkiosken; Omkostningerne herved og Tabet ved Forsinkelse nægtede Banerne at erstatte.

Sagen udviklede sig senere gennem forskellige Retssager. Under en af Jacobsen i 1928 anlagt Erstatnings sag fremlagde Statsbanerne Hovedkontrakten, der nu indeholdt en uraderet Arealplan; Jacobsen hævdede, at Banerne havde ombyttet Arealplanen i den Hensigt at skuffe i Retsforhold, men det lykkedes ham ikke at føre Bevis for sin Paastand, og ved Østre Landsrets Dom, der i November 1929 stadfæstedes af Højesteret, afvistes Jacobsens Klagepunkter. — Et Par Aar efter beskyldte Jacobsen Statsbanernes Embedsmænd for Falsk, Bedrageri, Svig og urigtige Vidneforklaringer. I denne Anledning anlagde det offentlige Straffesag mod Jacobsen, og ved Byrettens Dom af December 1932 idømtes han en Bøde paa 200 Kr. Det oplystes imidlertid under denne Sag, at Statsbanerne havde ombyttet den Arealplan, der medfulgte det af Jacobsen accepterede Tilbud, med en anden og mindre Arealplan, at Hovedkontraktens Segl havde været brudt een eller flere Gange, og at Grosserer Jarmunds Kontrakter, Hovedkontrakt og Genpart, begge var raderet paa det omstridte Omraade.